

РЕШЕНИЕ

№ 2247

гр. София, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 27.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7518** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на Събирателно дружество „ДМДБ В. –М. и СИЕ“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица],[жилищен адрес]представявано от Д. М.,чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, офис 18, срещу РА № Р-22221419001893-091-001/ 31.03.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място],в частта в която е потвърден с Решение № 947/11.06.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], с който на дружеството са определени допълнителни задължения по ЗДДС за д.п.м.12.2013г.; от м.03.2014г. до м.04.2014 г.; от м.06.2014 г. до м.08.2014 г.; от м.10.2014г. до м.03.2015 г.; от м.05.2015 г. до м.08.2015 г.; от м.10.2015 г. до м.12.2017 г.; от м.02.2018г. до м.10.2018 г.; м. 12.2018 г., общо в размер на 85221.31 лв. главница и лихви за забава в общо в размер на 26958,56 лв., както и задължения за КД по ЗКПО за д.п. 2014, 2015,2016 и 2017 г. общо в размер на 28372.21 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 8400.57 лв.

Жалбоподателят в жалбата си и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соци, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства, обосноваващи реалното извършване на доставките, фактурирани с

процесните фактури, издадени от доставчиците на дружеството. Позовава се на практиката на СЕС. Твърди незаконосъобразност на РА и в частта на установените допълнително задължения за КД като излага подробни съображения в тази насока. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноски по делото, съгласно приложен списък и адвокатско възнаграждение на основание чл.38 от ЗА.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Претендира разноски по делото.

Представителя на СГП излага становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р- 22221419001893-020-001/27.03.2019г. / л.24 от делото/, издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. / л.12 от делото/ на директора на ТД на НАП – [населено място], за установяване на задължения за ДДС по ЗДДС за д.п.м.01.12.2013 г. – 31.12.2018г., както и задължения за КД по ЗКПО за д.п. 01.01.2017 – 31.12.2017г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена по реда на чл. 29, ал.4 от ДОПК на 09.04.2019г. ЗВР от 27.03.2019г. е изменена със ЗВР № Р- 22221419001893-020-002/09.07.2019г. и ЗВР № Р- 22221419001893-020-003/08.08.2019г./ л.26-29 от делото/, с които срока за завършване на ревизията е определен до 09.09.2019г. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок не е спазен. РД е издаден с № Р-22221419001893-092-001/11.10.2019г./л.30-94 от адм. п-ка/. РД е връчен по реда на чл.29, ал.4 от ДОПК на 16.10.2019г. Във връзка с подадена молба от дружеството срока за възражения срещу РД е удължен до 30.11.2019 г. В този срок не е постъпило възражение срещу РД. Извън срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р-22221419001893-091-001/31.03.2020г. / л. 95-110 от делото/. Същият акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.

С РА са установени задължения за данък върху добавената стойност в размер на 90189,83 лв., в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от с.з. по фактури, описани подробно в РА и съответните лихви за забава. Задължения и за КД за ревизираните данъчни периоди в общ размер на 28227,73 лв., установен в резултат на преобразуване на финансовите резултати за всички ревизирани периоди в посока увеличение на основание чл. 16, ал. 1 и ал. 3 от ЗКПО общо със сумата от 282277,32 лв., представляваща непризнати разходи за аварийно обслужване на асансьорни бази, ремонти на асансьорни уредби, СМР на асансьорни уредби, резервни части и разходи за транспортни услуги по фактури, издадени от „Боби 2018“ ЕООД; „Вирамакс Лимитед-ВД“ ЕООД; „Агро Енд Н“ ЕООД; „Нибра“ ЕООД; „Джей Кар 4 Консепт“ ЕООД; „Самира-МК“ ЕООД; „Инжект Технолоджи“ ЕООД, „Рънинг Про“ ЕООД; „Маноло Инвест“ ЕООД; „Ел-Зет Трейдинг“ ЕООД и „Луксор Инвест 2013“ ЕООД, ведно със съответната лихва за забава/Не се оспорва извършеното на основание чл. 26

от ЗКПО увеличение на финансовия резултат за 2017 г. с неотчетени приходи от продажби в размер на 3445,00 лв. от продажба на тагове./.

Основна дейност през ревизирания период на дружеството е поддръжка, ремонт и преустройство на асансьори. За извършване на дейността, ревизираното дружество е вписано в Регистъра на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор на лицата, извършващи дейности по поддръжане, ремонтване и преустройство на съоръжения с повишена опасност, с издадено Свидетелство с регистрационен №С394/02.09.2008 г., като лице, което извършва поддръжане, ремонт и преустройство на асансьори.

Установената фактическа обстановка е подробно изложена в ревизионния доклад и ревизионния акт. В РД са описани предприетите от органите по приходите действия и събраните доказателства, във връзка с ползването от ревизираното лице право на данъчен кредит, в това число:

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с изх.№Р-22221419001893-040-001/17.04.2018., връчено по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК, във връзка с чл. 29, ал. 4 от ДОПК на декларирания електронен адрес на 17.04.2019 г. С вх. №2606/30.04.2019 г. и №5322/17.09.2019 г. от „ДМДБ Витоша - Мерджанов и СИЕ“ СД са представени писмени обяснения и част от изисканите документи.

Отделно от това, на основание чл. 45 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на доставчиците: „Боби 2018“ ЕООД; „Виерамакс Лимитед-ВД“ ЕООД; „Агро Енд Н“ ЕООД; „Нибра“ ЕООД; „Джей Кар 4 Концепт“ ЕООД; „Самира-МК“ ЕООД; „Инжект Технолоджи“ ЕООД, „Рънинг Про“ ЕООД; „Маноло Инвест“ ЕООД; „Ел-Зет Трейдинг“ ЕООД и „Луксор Инвест 2013“ ЕООД. При проверките са връчени ИПДПОЗЛ по реда на чл.32 от ДОПК и на декларираните електронни адреси. Съставени са протоколи за извършена насрещна проверка /ПИНП/, в които са описани извършените процесуални действия, които са пренесени в РД и съобразени в мотивите на РА.

При преглед на ангажираните от „ДМДБ Витоша - Мерджанов и СИЕ“ СД документи е установено, че ревизираното лице е представило единствено фактури с приложени фискални бонове за проверяваните доставки. Не са представени други документи и изисканите писмени обяснения. Поради непредставяне на изисканите документи от ревизираното лице и неосигуряване на достъп до счетоводната, банкова и търговска документация на проверяваните доставчици за ревизираните периоди, органите по приходите са приели, че с процесните фактури са документирани доставки, за които липсват доказателства, че са реално изпълнени от посочените доставчици. С представените фактури не са доказани фактическите доставки на услуги и направените разходи от задълженото лице. В хода на ревизията е установено, че фактурите, издадени от гореизброените доставчици са отразени в разходите на ревизираното дружество по сч. сметки: 601 „Разходи за материали“ и 602 „Разходи за външни услуги“ за съответните години. По посочените счетоводни сметки са отразени разходи за материали – грес, масло, предпазни жилетки и услуги – аварийно обслужване на асансьори, смяна повдигателен механизъм, смяна носещи въжета, смяна на заключалки, ремонт на спирачна уредба и други.

Органите по приходите са констатирани, че няма доказателства доставчиците на ревизираното лице, на които са извършени насрещни проверки, да осъществяват

реална стопанска дейност. Дружествата не притежават ресурсна обезпеченост /кадрова, техническа, технологична/ за изпълнение на доставките и не се установява извършителят на услугите.

Във връзка с гореизложеното с РА се приема, че не се доказват реално извършени доставки и отчетените разходи за аварийно обслужване на асансьорни бази, ремонти на асансьорни уредби от сочените доставчици.

Определен допълнително корпоративен данък за ревизираните периоди:

С годишна данъчна декларация /ГДД/ са декларирани положителни данъчни финансови резултати, както следва: за 2014 г. в размер на 29279,88 лв.; за 2015 г. в размер на 48549,57 лв.; за 2016 г. в размер на 92341,30 лв. и за 2017 г. в размер на 110077,37 лв. Въз основа на установеното с отчетените разходи по процесните фактури, издадени от горепосочените доставчици, са извършени корекции на декларираните финансови резултати за ревизираните години, като не са взети под внимание тези разходи, както следва:

На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО и във връзка с чл. 4, ал. 3 от Закона за счетоводството /ЗСч./ и чл. 16, ал. 1 от ЗКПО и чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО е извършено преобразуване в посока увеличение с непризнатите разходи по процесните фактури, като за 2014 г. увеличението е в размер на 19 375,00 лв.; за 2015 г., увеличение в размер на 71897,20 лв.; за 2016 г. увеличение в размер на 58237,20 лв. и за 2017 г. увеличение общо в размер на 130767,92 лв. Отделно за 2017 г. е извършено увеличение на финансовия резултат с неотчетените приходи от продажби в размер на 3445,00 лв. от продажба на тагове.

След извършеното преобразуване е установен допълнително корпоративен данък за 2014 г. в размер на 1937,50 лв.; за 2015 г. е установен допълнително корпоративен данък в размер на 7189,72 лв.; за 2016 г. е установен допълнително корпоративен данък в размер на 5823,72 лв. и за 2017 г. в размер на 13421,29 лв.

Относно непризнато право на данъчен кредит поради липса на доставки:

Органите по приходите са установили, че не са изпълнени законовите предпоставки, за да бъде признато правото на данъчен кредит на ревизираното лице по отразените в дневниците за покупки фактури, издадени от следните доставчици:

1. По фактури, издадени от „Боби 2018“ ЕООД не е признат данъчен кредит в размер на 6400,00 лв., с предмет: доставки на транспортни услуги, СМР на обект на [улица]; демонтаж и разглобяване на повдигателен механизъм; смяна на софтуер на микрокомпютър с честотен регулатор, ремонт на асансьорни уредби; аварийно обслужване; смяна на масло на хидравлична асансьорна уредба, пренавиване на ел. двигател; монтаж на табло за управление; смяна водещ плъзгач. Корекциите са за данъчни периоди: м.02.2018 г. и м.03.2018 г.

2. По фактури, издадени от „Вирамакс Лимитед-ВД“ ЕООД не е признат данъчен кредит в размер на 4924,40 лв. с предмет: доставки на грес, бутони за външен монтаж, аварийно обслужване по обекти, ремонтни дейности по обекти, транспортни услуги, лаптоп за периодите м.07.2018 г. и м.08.2018 г. Установено е, че при доставчика има регистрирано 1 фискално устройство, но не са регистрирани обороти в системата на НАП на датите на издадените фискални бонове.

3. По фактури, издадени от „Джей Кар 4 Концепт“ ЕООД не е признат данъчен кредит в размер на 1444,00 лв. с предмет: разглобяване на повдигателен механизъм, демонтаж носещи въжета, на шахтова врата, аварийно обслужване район Студентски, ремонтни дейности по обекти и други за периода - м.06.2018 г. Установено е, че при

доставчика има регистрирано 1 фискално устройство, но не са регистрирани обороти в системата на НАП на датите на издадените фискални бонове. Дружеството не е включило в дневниците за продажби и СД по ЗДДС за м.06.2018 г., както и в следващите данъчни периоди до дерегистрацията по ЗДДС, издадени фактури с получател „ДМДБ Витоша – Мерджанов и СИЕ“ СД.

4. По фактури, издадени от „Инжект Технолоджи“ ЕООД не е признат данъчен кредит в размер на 1851,00 лв. за м.12.2018 г. за доставки на аварийно обслужване обекти Лифтком, демонтаж на повдигателен механизъм обект, [улица]; ремонт на магнитни датчици за асансьорна уредба, препрограмиране на управляващ модул в табло за управление, аварийно обслужване на специални обекти, доставка и монтаж на скоростен ограничител, аварийно обслужване район Студентски, транспортни услуги, ремонт щит на електро двигател за м.12.2018 г.;

5. По фактури, издадени от „Рънинг Про“ ЕООД не е признат данъчен кредит в размер на 9681,00 лв., с предмет: доставки на демонтаж и монтаж на електро двигател, разглобяване на повдигателен механизъм, демонтаж шахтова инсталация, транспортни услуги, инсталиране на компютърна конфигурация на работно място, смяна масло на хидравлична асансьорна уредба, ремонтни дейности на обекти Софлифт, аварийно обслужване, за периодите м.04.2018 г. и м.05.2018 г.

6. По фактури, издадени от „Маноло Инвест“ ЕООД не е признат данъчен кредит в размер на 4380,00 лв. за периодите: м.06.2014 г., м.07.2014 г., м.08.2014 г., от м.09.2014 г. до м.03.2015 г. с предмет на доставки: разнородни доставки – ремонт на асансьорна уредба, аварийно обслужване, транспортни услуги, електро магнит на спирачната система, доставка и монтаж на кош за кухненска уредба и други.

7. По фактури, издадени от „Ел-Зет Трейдинг“ ЕООД, не е признат данъчен кредит в размер на 43582,22 лв. за доставки на аварийно обслужване район Студентски, монтаж на шахтови врати и водещи релси, товаро – разтоварна дейност на строителен обект, ремонт на асансьорни уредби, монтаж на шахтови инсталации, задвижване за автоматична асансьорна врата, монтаж на платформи, грес, масло, работни жилетки, предпазни очила, клещи, отверки, ръкавици за данъчни периоди: от м.10.2015 г. до м.12.2017 г. Установено е, че в дневниците за покупки в периодите на издаване на фактурите към ревизираното дружество „Ел-Зет Трейдинг“ ЕООД не е отразило никакви покупки. Декларираната е доставчика основна дейност е „неспециализирана търговия на едро“, но не са декларирани обекти.

8. По фактури, издадени от „Луксор Инвест 2013“ ЕООД, не е признат данъчен кредит в размер на 6390,80 лв. за доставки на аварийно обслужване район Студентски, транспортни услуги, смяна шахтова инсталация на асансьорна уредба, ремонтни дейности на обекти Софтлифт, аварийно обслужване на специални обекти, масло, грес, електрически отбивачки, автомати за врата, доставка на електродвигател за периодите: м.09.2018 г. и м.10.2018 г.;

9. По фактури, издадени от „Самира-МК“ ЕООД не е признат данъчен кредит в размер на 657,00 лв. в периодите: м.02.2014 г., м.03.2014 г. и м.04.2014 г. за доставки на аварийно обслужване район Студентски, транспортни услуги, смяна шахтова инсталация на асансьорна уредба, ремонтни дейности на обекти Софтлифт, аварийно обслужване на специални обекти, масло, грес, електрически отбивачки, лагери, автомати за врата, доставка на електродвигател. През м.07.2018 г. от ревизираното лице е направена корекция на упражненото право на данъчен кредит в размер на 215,00 лв. За останалата сума в размер на 442,00 лв. до настоящия момент не е

направена корекция. Освен фактурите с фискални бонове други доказателства не са представени от ревизираното дружество.

10. По фактури, издадени от „Агро Енд Н“ ЕООД не е признат данъчен кредит в размер на 1800,00 лв. за данъчен период м.12.2013 г. за доставки с предмет: смяна повдигателен механизъм, смяна на носещи въжета, монтаж на трансформатор, етажна сигнализация, поставяне на табло за управление на асансьорна уредба, асансьорна кабина. Приходните органи са констатирани, че в отговор на връчена Покана по чл. 103 от ДОПК на ревизираното дружество, през м.07.2018 г. то е извършило частично корекция, включително и за периоди извън ревизираните, по които е упражнило правото на данъчен кредит. Декларираната основна дейност от доставчика е търговия на едро със зърно, семена и фуражи.

11. По фактури, издадени от „Нибра“ ЕООД не е признато право на данъчен кредит в размер на 2042,67 лв. за данъчни периоди преди ревизираните: м. 04. 2013 г., м.05. 2013 г., м. 06.2013 г., м. 08 2013 г. и м. 09.2013 г., по фактури, издадени от „НИБРА“ ЕООД. При извършена проверка на ревизираното лице е връчена Покана по чл. 103 от ДОПК от 12.07.2018 г., съгласно която в данъчен период м.06.2018 г. от дружеството е извършена корекция на упражненото право на данъчен кредит в размер на 766,00 лв. Фактурите, към които са издадени кредитни известия са по дебита на сметка 602 „Разходи за външни разходи“, преди ревизирания период. Във връзка с фактурираните доставки от доставчика „НИБРА“ ЕООД и отразените кредитни известия от ревизираното лице не са представени изисканите писмени обяснения. От ревизираното дружество освен счетоводна справка на сметка 401 с доставчик „Нибра“ ЕООД, други документи не са представени.

12. По фактури, издадени от „Геборг“ ЕООД, не е признато право на данъчен кредит в размер на 5778,24 лв. за периодите: **м.05.2015 г., м.06.2015 г. и м.07.2015 г.** с предмет на доставки транспортни и товаро-разтоварни услуги, ремонт на асансьори, аварийно обслужване и материали- табло за обслужване на асансьорна уредба, масло от доставчика;

На основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, не е признато право на данъчен кредит в размер на 4968,52 лв., по фактури издадени от „Аванти Трейд“ ЕООД, за данъчен период **м.11.2018 г.**, но в РД и РА не са изложени фактически констатации и правни мотиви.

Видно от изложените в РД констатации и приложените доказателства, при извършените посещения на адресите за кореспонденция, не са открити лица за получаване на съобщения, респективно не е осигурен достъп до счетоводната и търговската документация на тези дружества. На част от доставчиците ИПДПОЗЛ са връчени на декларирани адреси, по реда на чл. 32 на ДОПК, а на друга част /„Боби 2018“ ЕООД, „Нибра“ ЕООД, „Джей Кар 4 Консепт“ ЕООД, „Луксор Инвест 2013“ ЕООД и „Инжект Технолоджи“ ЕООД/, те са връчени на декларираните електронни адреси. От изложените констатации в РД става ясно, че горепосочените доставчици не са представили по ИПДПОЗЛ документи, нито са осигурили достъп до тях или техни обекти.

За целите на ревизията са извършени и други действия за събиране на информацията относно процесните доставки и претендираното по тях право на данъчен кредит. Направени са служебни проверки в информационната система на НАП, при които е установено, че цитираните дружества са

дерегистрирани по ЗДДС по инициатива на орган по приходите, поради натрупани големи задължения към бюджета по данъчноосигурителните сметки. При сочените доставчици не са констатирани данни за реално извършвана стопанска дейност, за наличие на активи, обекти, офиси и извършени разходи за консумативи. Установено е, че за сочените доставчици няма данни за персонал, който да извърши фактурираните услуги, нито данни доставчиците, да са наемали лица по гражданско правоотношение.

В обобщение на установеното, компетентните органи по приходите са приели, че сочените доставчици не притежават съответния трудов, материален и технически ресурс да изпълнят документираните доставки. С оглед гореизложеното и доколкото фактурираните услуги не са конкретно определени, липсата на доказателства за извършването на тези доставки от издателя на фактурите, е основание ревизиращите да приемат, че не е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС и следователно, не е налице доставка на стока и услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

В заключение на описаните обстоятелства на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69 от ЗДДС, във връзка с чл. 70, ал. 5 от с.з., не е признато правото на данъчен кредит в размер на 78151,42 лв. по фактурите, издадени от горепосочените доставчици.

Отказано е упражненото право на данъчен кредит в размер на 1500,00 лв. по фактура, издадена от „Ивон В“ ЕООД за м.08.2015 г.:

В хода на ревизията е установено, че задълженото лице е отразило в дневника за покупки в данъчен период м. 08.2015 г. издадена фактура №36/06.08.2015 г. с предмет на доставка – ремонт на асансьорна уредба по договор с данъчна основа в размер на 7500,00 лв. и ДДС в размер на 1500,00 лв. от цитрания доставчик. Във връзка с фактурираната доставка от ревизираното лице е представена единствено фактура, към която е приложен фискален бон от 28.08.2015 г. Не е представен договор, нито приемо-предавателен протокол. При направената справка в ИС на НАП ревизиращите органи са установили, че доставчикът не е отразил издадената фактура в дневника за продажби за м.08.2015 г., нито в следващите периоди. Констатирано е, че назначените лица при доставчика са готвачи, сервитьори и няма назначени лица асансьорни техници за извършване на доставката. В обобщение на установеното, на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС, с РА не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 1500,00 лв. по процесната фактура.

Отказано е упражненото право на данъчен кредит в размер на 782,34 лв. по фактура, издадена от „Велас ПС“ ООД за м.10.2017 г.:

Установено е също, че ревизираното лице е отразило в дневника за покупки в данъчен период м.10.2017 г. получена фактура №1053/27.10.2017 г., издадена от „Велас ПС“ ООД, с предмет на доставка –аванс за хидравлична платформа с данъчна основа в размер на 3911,70 лв. и ДДС в размер на 782,34 лв. Във връзка с фактурираната доставка от ревизираното лице е представена единствено фактура с приложен фискален бон от 27.10.2017 г. Не е представена окончателна фактура за приключване на аванса и за

изпълнение на доставка. Няма изпълнение на доставка. По обяснение на лицето хидравличната платформа е доставена от друг доставчик. При направената справка в ИС на НАП е установено, че доставчикът е deregистриран по ЗДДС на 30.05.2018 г. За периодите от м.09.2017г. до м.05.2018 г. не са подавани дневници и СД. Издадената фактура не е отразена в дневника за продажби за м.10 2017 г., нито в следващите данъчни периоди. На основание чл. 68, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 782,34 лв. по процесната фактура за данъчен период м. 10.2017 г.

Относно начислени лихви за сторнирани фактури по които е ползвано право на данъчен кредит в предходни периоди:

По отношение на „Алфа 1079“ ЕООД е констатирано, че ревизираното дружество е ползвало правото си на данъчен кредит по ф. №179/30.05.2015 г. с предмет на доставка услуги, с данъчна основа – 10 500, 00 лв.и ДДС в размер на 2100,00 лв. При справка в ИС на НАП е установено, че доставчикът е deregистриран по ЗДДС на 22.05.2015 г. във връзка с установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС, т. е. издадената фактура е след deregистрацията по ЗДДС. В случая е нарушена разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, която гласи, че регистрираното лице има право да приспадне данъка за услуги или стоки, когато доставчикът – регистрирано по този закон лице му е доставил или предстои да му достави. В следващ данъчен период м.06.2015 г., ревизираното лице е сторнирало данъчния кредит в размер 2100,00 лв. по описаната фактура. Във връзка с горното с процесния РА е начислена лихва в размер на 18,11 лв. за закъснението за периодите от 15.06.2015 г. до 15.07.2015 г.

Установено е, че ревизираното лице е отразило в дневника за покупки в данъчен период м.07.2015 г. ф. с №№190/30.06.2015 г. с ДО – 10500,00 лв. и ДДС в размер на 2100,00 лв.; 191/30.06.2015г. с ДО - 280,00 лв. и ДДС – 56,00 лв. и 192/30.06.2015г. с ДО - 350,00 в. и ДДС - 70,00 лв., предмет на доставка – услуги, издадени от доставчика „Геборг“ ЕООД, по които е упражнило право на данъчен кредит в размер на 2226,00 лв. От ревизираното лице през данъчен период м.09.2015 г. е направена корекция на данъчния кредит по описаните фактури. В хода на ревизията са начислени лихви в размер на 38,41 лв. за ползвано право на данъчен кредит за периодите от 15.08.2015 г. до 15.10.2015 г.

Аналогични обстоятелства са установени и по отношение на данъчен период м.11.2013 г., в който дружеството е отразило фактури, издадени от „Агро Енд Н“ ЕООД, по които е упражнило правото на данъчен кредит в размер на 336,00 лв. През м.07.2018 г., в отговор на връчена покана по чл. 103 от ДОПК от страна на приходните органи, дружеството е извършило корекция. В хода на ревизията за периода от упражненото право на данъчен кредит до данъчния период, в който е извършена корекцията, съгласно чл. 175 от ДОПК и във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ е начислена лихва в размер на 159,30 лв. за периодите 15.12.2013 г. до 15.08.2018 г.

Установено е, че ревизираното лице е упражнило право на данъчен кредит в размер на 1150,79 лв. по фактури, издадени от „Агро Енд Н“ ЕООД, отразени в ревизиран данъчен период м.12. 2013 г. Съгласно връчената Покана по чл.

103 от ДОПК задълженото лице е направило корекция в данъчен период м. юли 2018 г. на упражненото право на данъчен кредит в размер на 1150,79 лв. В хода на ревизията за периода от упражненото право на данъчен кредит до данъчния период, в който е извършена корекцията, съгласно чл. 175 от ДОПК и във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ е начислена лихва в размер на 535,66 лв. за периодите от 15.01.2014 г. до 15.08.2018 г.

При извършена проверка на ревизираното дружество е връчена Покана по чл. 103 от ДОПК, съгласно която ревизираното лице през м.07.2018 г. е извършило корекция на упражненото право на данъчен кредит общо в размер на 215,00 лв. по издадените фактури от „Самира МК“ ЕООД, по фактури, издадени през м.02.2014 г., коригирани през м.02.2014 г. С РА са начислени лихви за просрочие в размер на 96,55 лв. за периодите от 15.03.2014 г. до 15.08.2018 г.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № Р-22221419001893-091-001/22.02.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], пред директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], който с Решение № 947/11.06.2020г. отменил РА за резултат по ДДС за д.п. м.11.2018 г.и е потвърдил РА в останалата част.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета СТЕ, неоспорена от страните с приложени към нея от вещото лице писмени документи/ л.195-247 от делото/. Вещото лице след извършена проверка на документите представени по делото,и предоставени от жалбоподателя писмени доказателства е дало заключение по поставените му въпроси.

Изслушани са и са приети по делото ССЧЕ и допълнение към ССЧЕ, неоспорени от страните / л. 259-276 от делото/. Вещото лице след извършена проверка на документите представени по делото както и в счетоводството на жалбоподателя е дало заключение по поставените му въпроси.

Други доказателства не са ангажирани от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, в частта, потвърдена с Решение № 947/11.06.2020г. на директора на Дирекция на „ОДОП“ – [населено място], поради което същата се явява **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав намира за неоснователни и оплакванията на жалбоподателя, че при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния акт, както и при издаването на потвърдителното решение на Директора на Дирекция "ОДОП", са допуснати нарушения на принципите на служебното начало, на добросъвестност и право на защита, установени съответно в чл. 5 и чл. 6 от ДОПК както и че ревизията не е приключила в законоустановения срок. От посочените основни начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят

в действията си на всеки етап от регламентираната с ДОПК процедура по установяване публичните вземания и нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. В настоящия случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазвани всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателят и бил запознаван с всички действия и актове на приходната администрация и му е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си, от която той явно не е намерил за необходимо да се възползва до издаването на ревизионния акт. От преписката не се установява при извършването на ревизията, събирането и обсъждането на доказателствата, и формирането на фактическите и правните им изводи, да е нарушаван принципа на служебно начало и добросъвестното упражняване от страна на ревизиращите органи по приходите на техните процесуални права, или същите да са извършили действия, надвишаващи законите им правомощия. В хода на ревизията са събрани всички относими доказателства и от трети лица, приобщени по съответния ред от ревизиращия екип, съгласно изискванията на ДОПК.

Предвид особеностите на връчването на документи и съобщения в рамките на ревизията, за съществено нарушение на административно- процесуални разпоредби би могло да се счита това нарушение, което е засегнало сериозно правото на защита на ревизираното лице и което, ако не би било допуснато, би довело до различен по съществото си акт. В случая правото на защита на ревизираното лице не е било нарушено. Сроковете за връчване на документи и актове от органите по приходите, визирани в ДОПК са инструктивни и неспазването на същите няма пряко отношение към законосъобразността на установените задължения. Всички процесуални действия са извършени от органите по приходите в сроковете по чл.114 от ДОПК. Издаването на РД и РА след срока по чл.117, ал.1 и чл.119 от ДОПК не е съществено процесуално нарушение и то не води до незаконосъобразност на издадения ревизионен акт, или до неговата нищожност, тъй като сроковете по чл. 117, ал. 1 и ал. 4 и чл.119 от ДОПК са само инструктивни.

С оглед на горното, при извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л.109-119 от делото). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА

P-22221419001893-091-001/31.03.2020г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

1./ По отношение на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит за д.п. м.12.2013г.; от м.03.2014г. до м.04.2014 г.; от м.06.2014 г. до м.08.2014 г.; от м.10.2014г. до м.03.2015 г.; от м.05.2015 г. до м.08.2015 г.; от м.10.2015 г. до м.12.2017 г.; от м.02.2018г. до м.10.2018 г.; м. 12.2018 г., общо в размер на 85221.31 лв. главница и лихви за забава в общо в размер на 26958,56 лв., на основание чл. 68, ал.1, т.1 и т.2, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени от „Боби 2018“ ЕООД; „Вирамакс Лимитед-ВД“ ЕООД; „Агро Енд Н“ ЕООД; „Нибра“ ЕООД; „Джей Кар 4 Концепт“ ЕООД; „Самира-МК“ ЕООД; „Инжект Технолоджи“ ЕООД, „Рънинг Про“ ЕООД; „Маноло Инвест“ ЕООД; „Ел-Зет Трейдинг“ ЕООД и „Луксор Инвест 2013“ ЕООД, „Геборг“ ЕООД, „Ивон В“ ЕООД, съдът намира следното:

За да откаже правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл.68, ал.1, т.1 и т.2, вр. с чл.69, ал.1 и 2 от ЗДДС, вр. с чл.70, ал.5 от ЗДДС, по процесните фактури, органът по приходите е приел, че по същите не е налице реално извършени доставки на стоки и услуги, не е възникнало данъчно събитие, и данъкът по тези доставки е начислен неправомерно. До този извод органът по приходите е достигнал след анализ на представените документи от жалбоподателя и поради факта, че при извършената насрещна проверка на доставчиците, същите не са представили исканите документи, обосноваващи реалността на доставките по фактурите. Приел е, че представените документи от жалбоподателя са частни такива, без доказателствена сила и не удостоверяват действително доставяне на стоките и услугите към дружеството жалбоподател, че липсват доказателства за произхода на стоките и транспортирането им до получателя, както и реалното ѝ предаване на жалбоподателя от страна на доставчиците и влагането и в обектите на жалбоподателя, както и доказателства за извършването на посочените услуги. За това е посочено, че в случая е налице формално документиране на сделки и оформяне на счетоводни документи, без да е налице фактическо изпълнение на доставки.

Жалбоподателят оспорва тези изводи на органа по приходите като твърди, че доставките на стоките и услугите посочени във фактурите са реално извършени от доставчиците и дружеството е представило всички необходими документи доказващи този факт. Сочи още, че доставчиците са имали материалната, кадровата и техническата обезпеченост за извършване на фактурираните доставки на стоки и услуги. Позовава се на практиката на СЕС.

Възраженията на жалбоподателя са неоснователни.

Спорът между страните е формиран по въпроса извършени ли са реални доставки на стоки – материали за ремонти на асансьорни уредби, и доставки на услуги – СМР, от „Боби 2018“ ЕООД; „Вирамакс Лимитед-ВД“ ЕООД; „Агро Енд Н“ ЕООД; „Нибра“ ЕООД; „Джей Кар 4 Концепт“ ЕООД; „Самира-МК“ ЕООД; „Инжект Технолоджи“ ЕООД, „Рънинг Про“ ЕООД; „Маноло Инвест“ ЕООД; „Ел-Зет Трейдинг“ ЕООД и „Луксор Инвест 2013“ ЕООД, „Геборг“ ЕООД, „Ивон В“ ЕООД, респективно възникнало ли е за

жалбоподателя „ДМДБ Витоша - Мерджанов и СИЕ“ СД правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, издадени от тези доставчици.

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал.1 от ЗДДС, данъчният кредит се определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1/ получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; 2/ извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; 3/ осъществен от него внос; 4/ изискуемия от него данък като платец по глава осма. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл.25, ал.2 и 3 ЗДДС. Разпоредбата на чл.25, ал.2 и 3 от ЗДДС сочи, че данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл.25, ал.3 ЗДДС. Тоест, извършването на доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, поради което само при наличието на доставка данъкът се явява начислен от доставчика правомерно.

Съгласно чл.6 от ЗДДС, доставката на стока се дефинира, като прехвърляне на правото на собственост върху стоката, т.е. за да се установи извършването на доставка, следва да се докаже, че доставчикът - ДЗЛ, което е издало фактурата и е начислило ДДС, е прехвърлил собствеността върху стоката предмет на продажбата на нейният получател. При родово определените вещи, като в процесния случай с фактурите, издадени от „Агро Енд Н“ ЕООД, „Боби 2018“ ЕООД, „Вирамекс Лимитед-ВД“ ЕООД, „Геборг“ ЕООД, „Ел-Зет Трейдинг“ ЕООД, „Луксор Инвест 2013“ ЕООД, „Маноло Инвест“ ЕООД, „Рънинг Про“ ЕООД, „Самира-МК“ ЕООД, прехвърлянето на собствеността се осъществява с факта на предаване на стоката на получателя, което пък означава, че следва да е безспорно установено, че доставчикът е разполагал със стоката към датата на извършване на доставката. В тежест на жалбоподателя е да установи това обстоятелство, тъй като той трябва да установи всички предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно посочените по –горе доставчици, за липса на реални доставки по смисъла на чл.6 от ЗДДС не са опровергани. За да бъде признато право на данъчен кредит не е достатъчно само да е издадена фактура, данъкът по нея да е начислен към бюджета и да е включена в СД по ЗДДС и в дневника за покупки за периода, необходимо е доставката да е реално извършена.

Видно от събраните доказателства в ревизионното производство на доставчиците са извършени насрещни проверки, като органите по приходите са изискали от същите да предоставят документи и писмени обяснения, релевантни за доказване на реалното изпълняване на фактурираните доставки към „ДМДБ Витоша - Мерджанов и СИЕ“ СД. След указания от ревизиращите органи срок,от същите не са представени никакви документи и обяснения във

връзка с процесните доставки.

Не са представени доказателства за произход на стоките, доказателства, че стоките са били налични при доставчиците към датата на доставка, мястото им на съхранение, материална, техническа и кадрова обезпеченост на доставчиците, както и доказателства за реално предаване на стоките между доставчиците и жалбоподателя – складови разписки, експедиционни бележки, товарителници и приемо – предавателни протоколи. Липсват и доказателства как са били осчетоводени, заведени и изписани съответно в счетоводството на доставчиците тези стоки, доказателства за транспорта на същите, за чия сметка е същия, как е осъществен и от кого, къде са предадени и приети процесните стоки, как и от кого са осъществени товаро-разтоварните работи, с оглед на вида и количеството на доставяните стоки. Не са представени и доказателства за извършени разходи и приходи по придобиването на стоките по процесните фактури от страна на доставчиците и жалбоподателя, доказателства за заплащането на стоките, както и доказателства за последваща реализация на стоките или за влагането им в собствената дейност на „ДМДБ Витоша - Мерджанов и СИЕ“ СД. Такива документи не са представени и в хода на съдебното производство.

От жалбоподателя са представени единствено фактури с приложени към тях фискални бонове, като в хода на ревизията същият не е осигурил достъп на органите по приходите до счетоводната, банковата и търговска документация която е била налична в счетоводството му.

Представените документи от жалбоподателя не обосновават по категоричен начин извода, че фактурираните доставки от посочените по-горе доставчици са реално извършени. Ревизираното лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, е следвало да докаже по пътя на пълно и главно доказване право на приспадане на данъчен кредит за данъчните периоди, респективно, че не са налице пречки за упражняването на това право, предвидени в действащите за ревизирания данъчен период материалноправни норми. Представените писмени доказателства са частни такива без достоверна дата и доказателствената им тежест следва да се преценява с оглед на всички събрани по делото доказателства.

Съобразно определението в чл. 9 от ЗДДС, за да се приеме, че ДДС е начислен правомерно от доставчика, следва да се установи безспорно, че услугата е извършена.

Съгласно разпоредбата на чл.12 от ППЗДДС / в актуалната му редакция/, с изключение на случаите по чл.25, ал.3 и 4 от ЗДДС, услугата се счита за извършена по смисъла на закона, на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. Съгласно т.7.1. от СС – 18 „Приходи“, приходът свързан със сделка за извършване на услуги се признава в зависимост от етапа на завършеност към датата на баланса, при условие, че резултатът от сделката може да се оцени надеждно, като съгласно т.7.2, вр.т.7.3 етапа на завършеност се преценява спрямо обема на извършената работа. Тоест, във всички случаи при преценка за това дали услугата, по която

е ползван данъчен кредит е реално извършена, задължително трябва да се изследва въпроса дали възложената работа – като съвкупност от фактически действия и последици от тях, действително е извършена, т.е резултатът е възникнал, а при преценка на предпоставките за признаване на правото на данъчен кредит, задължително трябва да се изследва въпроса от кого е извършена възложената работа, конкретно извършена ли е от лицето издало фактурата документираща начисления данък, явяващ се ползвания от получателя данъчен кредит. За да е осъществена доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС обаче, е необходимо освен сключването на сделката, резултатът от услугата реално да е възникнал.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно доставчиците – „Агро Енд Н“ ЕООД, „Боби 2018“ ЕООД, „Вирамекс Лимитед-ВД“ ЕООД, „Геборг“ ЕООД, „Джей Кар 4 Консепт“ ЕООД, „Ел-Зет Трейдинг“ ЕООД, „Ивон В“ ЕООД, „Инжект Технолоджи“ ЕООД, „Луксор Инвест 2013“ ЕООД, „Маноло Инвест“ ЕООД, „Нибра“ ЕООД, „Рънинг Про“ ЕООД, „Самира-МК“ ЕООД, за липса на реални доставки по смисъла на чл.9 от ЗДДС не са опровергани.

В хода на ревизионното производство на доставчиците са извършени насрещни проверки като проверяваните дружества не са представили доказателства за реалност на фактурираните доставки. Не са представени договори, фактури, документи за заплащане на сумите по фактурите, доказателства за материална, кадрова и техническа обезпеченост на дружествата доставчици.

По отношение на доставчиците в хода на съдебното производство са представени доказателства от жалбоподателя – фактури и касови бонове, но не са представени договори за СМР, приемо-предавателни протоколи, количествено стойностни сметки, доказателства за кадрова обезпеченост на дружествата доставчици и на жалбоподателя. Не може да се определи къде точно, от кого и как са извършвани фактурираните услуги – СМР. По отношение на транспорта липсват каквито и да е доказателства относно това как, кога и от кой е са били извършвани транспортните услуги и дали доставчиците са имали необходимата материална и кадрова обезпеченост за извършването на този вид услуги. Представените документи в хода както на ревизионното, така и на съдебното производство са частни такива, без достоверна дата, поради което доказателствената им сила, следва да се преценява в съвкупност с останалите доказателства по делото. От същите обаче, не се доказва реалност на доставките по процесните фактури.

Видно от представените по делото доказателства посочените по -горе доставчици не разполагат с материална, кадрова и техническа обезпеченост за изпълнение на процесните услуги. Направени са служебни проверки в информационната система на НАП, при които е установено, че цитираните дружества са deregистрирани по ЗДДС по инициатива на орган по приходите, поради натрупани големи задължения към бюджета по данъчноосигурителните сметки. При сочените доставчици не са констатирани данни за реално извършвана стопанска дейност, за наличие на активи, обекти, офиси и извършени разходи за консумативи. Установено е, че за сочените доставчици няма данни за персонал, който да извърши фактурираните

услуги, нито данни доставчиците, да са наемали лица по гражданско правоотношение. Доказателства, които да опровергават тези констатации на органите по приходите не бяха представени и в настоящото съдебно производство.

Тези изводи не се опровергават от приета по делото СТЕ, неоспорена от страните. Видно е, че вещото лице работило по документи предоставени от жалбоподателя, и е приложило част от тях с заключението / протоколи за извършени СМР/, същите обаче не са заверени по надлежния ред и не са представени от жалбоподателя в хода на съдебното производство. Отделно от това, вещото лице е посочило изрично, че вложените в ремонтните дейности материали нямат серийни номера и не може да се установи идентичност с тези посочени във процесните фактури. Изрично е посочено, че ремонтните дейности не могат да бъдат извършени само от един техник и е необходима съответната транспортна техника. По делото не бяха представени никакви доказателства относно това каква кадрова обезпеченост имат доставчиците, предвид специфичния обем от дейности които следва да се извършва при ремонта на асансьорните системи. Липсват и доказателства за материалната и техническата обезпеченост на доставчиците. Вещото лице е посочило, че лицата които поддържат асансьори са длъжни да водят дневник за всеки асансьор който поддържат, в който се отразява техническото състояние на асансьора и резултатите от извършените проверки и ремонти и към който се прилага екземпляр от чертежите, схемите или спецификациите за извършените ремонти и преустройства, като вписват датата на извършването им, името и фамилията си и се подписват. Действително на вещото лице са предоставени 6 бр. дневници от 4 различни адреса и 16 протоколи / които не са представени по надлежния ред по делото/, но от заключението на вещото лице не може да се изведе категоричен извод, че именно тези доставчици са извършили фактурираните доставки с процесните фактури.

Изводите на органа по приходите, че не са налице реално извършени доставки на стоки и услуги по процесните фактури не се опровергават и от приетата по делото ССЧЕ и допълнителното заключение към нея. Факта, че процесни фактури са осчетоводени при жалбоподателя съгласно изискванията на ЗСч и СС, както и че са включени в дневниците за покупки и продажби и СД по ЗДДС, съответно е извършено плащане по същите, е ирелевантен към факта на извършване на доставките, тъй като не е безспорно установено, че е налице реално извършена доставка именно от процесните доставчици, издатели на фактурите. Следва да се отбележи, че вещото лице е извършило проверка единствено на представените по делото документи и в счетоводството на жалбоподателя. Същото не е могло да извърши проверка в счетоводствата на доставчиците, което изрично е отбелязано в заключението за да даде отговор дали тези доставчици са водили редовно счетоводство, съгласно изискванията на ЗСч и СС, както и дали представените документи от жалбоподателя за изготвяне на заключението, които обаче не са представени в хода на съдебното производство, въпреки дадената му възможност от съда, се намират в счетоводствата на доставчиците, съответно налице ли е идентичност между същите.

Данъчната фактура представлява частен документ, удостоверяващ само съгласно чл.180 от ГПК, че изявленията, които се съдържат в нея, са направени от лицата, които са я подписали. Данъчната фактура не представлява доказателство за фактическо осъществяване на доставката. Т. доказателство не е и осчетоводяването на фактурата и включването и в СД и в дневниците за покупки и продажби. За да бъде призната доставката за реална не е достатъчно да бъдат издадени счетоводни документи, а и да има доказателства, че доставчикът е извършил доставката. Такива доказателства не са представени нито в ревизионното производство и административното оспорване на РА, нито в настоящото съдебно производство.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, да установи по пътя на пълно и главно доказване наличието на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за съответните данъчни периоди, първата от които е осъществяването на доставките на стоки именно от издателите на фактурите, по които се претендира данъчния кредит. В този смисъл е и решението на С. по дело С-152/02.

По изложените съображения съдът намира, че органът по приходите правилно и законосъобразно е приел, че не е установено наличие на доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, данъчно събитие и изискуемост на данъка по смисъла на чл.25 от ЗДДС за доставки от „Боби 2018“ ЕООД; „Вирамекс Лимитед-ВД“ ЕООД; „Агро Енд Н“ ЕООД; „Нибра“ ЕООД; „Джей Кар 4 Концепт“ ЕООД; „Самира-МК“ ЕООД; „Инжект Технолоджи“ ЕООД, „Рънинг Про“ ЕООД; „Маноло Инвест“ ЕООД; „Ел-Зет Трейдинг“ ЕООД и „Луксор Инвест 2013“ ЕООД, „Геборг“ ЕООД, „Ивон В“ ЕООД и е отказал право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.68, ал.1, т.1 и т.2, вр. с чл.69, ал.1 и 2 от ЗДДС, вр. с чл.70, ал.5 от ЗДДС за процесните данъчни периоди – д.п. м.12.2013г.; от м.03.2014г. до м.04.2014 г.; от м.06.2014 г. до м.08.2014 г.; от м.10.2014г. до м.03.2015 г.; от м.05.2015 г. до м.08.2015 г.; от м.10.2015 г. до м.12.2017 г.; от м.02.2018г. до м.10.2018 г.; м. 12.2018 г., общо в размер на 85221.31 лв. главница и лихви за забава в общо в размер на 26958,56 лв.

По отношение на начислени лихви за сторнирани фактури, по които е ползвано право на данъчен кредит в предходни периоди, жалбоподателя не излага никакви конкретни възражения. С оглед на горното, съдът намира за правилни и законосъобразни са изводите на органите по приходите, че жалбоподателят е бил длъжен да извърши корекцията към датата на издаването на двете КИ. Това произтича от разпоредбата на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС – регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него КИ в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени. След като това е сторено в по-късен период, законосъобразно е начислена лихва за периода на неправомерно упражненото право на приспадане на данъчен кредит.

2./ По отношение на допълнително начисления КД по ЗКПО за д.п.2014,

2015, 2016 и 2017 г.,съдът намира следното:

Съгласно чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, за отклонение от данъчно облагане се смята и начисляването на възнаграждения за услуги, без те да са реално осъществени. Именно такава е хипотезата, установена от органа по приходите относно начислените разходи по спорните фактури. Според чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Документалната обосновааност позволява да се фиксират точно мястото и времето на протичане на стопанските операции, както и лицата участвали в стопанските операции. Единствено обаче тяхното счетоводно отразяване, без да е доказано, че това е вследствие на реално осъществена доставка, не води до извод, че доставките са получени, съответно разходите са действително извършени.

В конкретният случай след като от жалбоподателя и от доставчиците не са представени документи обосноваващи категоричен извод за извършени реални доставки на стоки и услуги, и след като фактурите не отразяват реално извършени стопански операции, то не е налице документална обосновааност по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО. Отчетените разходи се явяват недоказани с произтичащите от това материално правни последици, а именно коригиране на финансовия резултат с недоказаните разходи за целите на ЗКПО.

С оглед на горното правилно на основание чл.26, т.2, вр.счл.10, ал.1 от ЗКПО, вр. с чл.16, ал.2, т.4 от ЗКПО, органите по приходите са увеличили счетоводния финансов резултатза 2019 г. с разходите които не са документално обосновани по смисъла на ЗКПО.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният РА е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.7, ал.2,т.5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 148952.65 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 10608.10 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Събирателно дружество „ДМДБ В. –М. и СИЕ“**, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк],

[улица],[жилищен адрес]представявано от Д. М., срещу РА № Р-22221419001893-091-001/31.03.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място],в частта в която е потвърден с Решение № 947/11.06.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], с който на дружеството са определени допълнителни задължения по ЗДДС за д.п.м.12.2013г.; от м.03.2014г. до м.04.2014 г.; от м.06.2014 г. до м.08.2014 г.; от м.10.2014г. до м.03.2015 г.; от м.05.2015 г. до м.08.2015 г.; от м.10.2015 г. до м.12.2017 г.; от м.02.2018г. до м.10.2018 г.; м. 12.2018 г., общо в размер на 85221.31 лв. главница и лихви за забава в общо в размер на 26958,56 лв., както и задължения за КД по ЗКПО за д.п. 2014, 2015,2016 и 2017 г. общо в размер на 28372.21 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 8400.57 лв.

ОСЪЖДА Събирателно дружество „ДМДБ В. –М. и СИЕ“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица],[жилищен адрес]представявано от Д. М., да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП” – [населено място] сумата в размер на 10608.10 лв./ десет хиляди шестотин и осем лева и десет стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: